GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 48v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

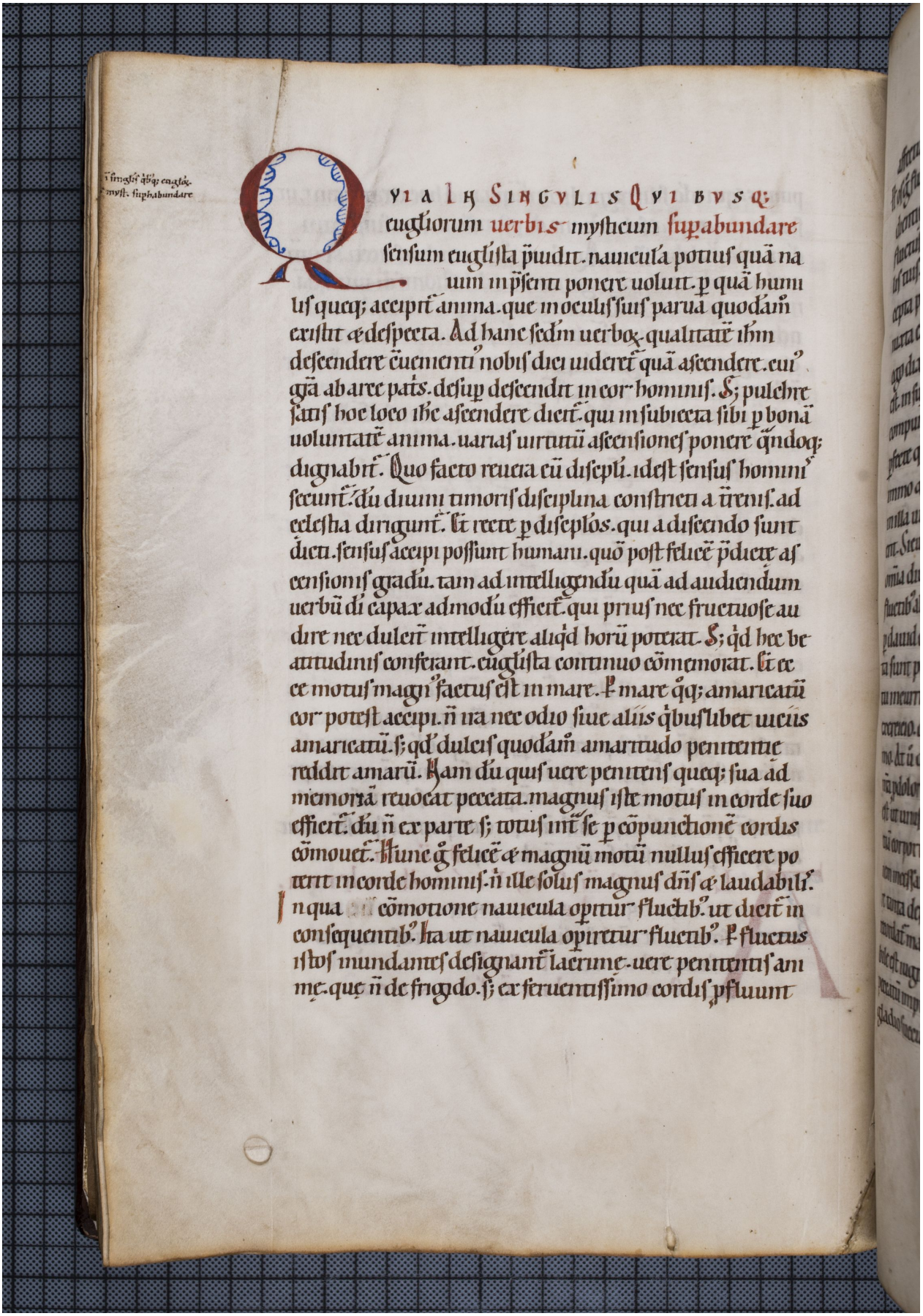

ī singls qbq; euglio.
myst. supabundare

QVIA IN SINGVLIS QVIBVSQ;
euglíorum uerbis mysticum supabundare
sensum euglísta pnuntiat. nauicula potius quã na
uim in psenti ponere uoluit. p quã humi
lis quecq; accipit anima. que in oculis suis parua quodãm
existit & despecta. Ad hanc sedm uerbo qualitatẽ ihm
descendere cũ mentiũ nobis diei uideret quã ascendere. cui
gã ab arce patis. desup descendit in cor hominis. S; pulchre
satis hoc loco ihc ascendere dicit. qui in subiecta sibi p bonã
uoluntatẽ anima. uarias uirtutũ ascensiones ponere qndoq;
dignabit. Quo facto reuera cũ discipli. idest sensus homini
secunt. dũ diuini timoris disciplina constricti a terrenis. ad
celestia diriguntur. Et recte p discipulos. qui a discendo sunt
dicti. sensus accipi possunt humani. quo post feliciẽ pducere as
censionis gradũ. tam ad intelligendũ quã ad audiendum
uerbũ di capax admodũ efficit. qui prius nec fructuose au
dire nec dulcit intelligere aliqd horũ poterat. S; qd hec be
atitudinis conferant. euglísta continuo cõmemorat. Et ec
ce motus magnus factus est in mare. P mare qq; amaricatũ
cor potest accipi. ñ ira nec odio siue alíis qbus libet uitiis
amaricatũ. s; qd dulcis quodãm amaritudo penitentie
reddit amarũ. Nam dũ quis uere penitens quecq; sua ad
memoriã reuocat peccata. magnus iste motus in corde suo
efficit. dũ ñ ex parte s; totus int se p cõpunctionẽ cordis
cõmouet. Hunc q̃ feliciẽ & magnũ motũ nullus efficere po
terit in corde hominis. ñ ille solus magnus dns & laudabilis.
In qua cõmotione nauicula opitur fluctib. ut dicit in
consequentib. Ita ut nauicula opiretur fluctib. P fluctus
istos mundanos designant lacrime uere penitentis am
me. que ñ de frigido. s; ex feruentissimo cordis pfluunt